

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Canada ter vermindering van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen en inkomsten op 2 april 1957 te Ottawa gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 27 augustus 1957.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 10 september 1957.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen, te kennen worden gegeven uiterlijk op 10 oktober 1957.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, als ook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens over te leggen de tekst van de op 2 april 1957 te Ottawa tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Canada gesloten Overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten, met Protocol (*Trb.* 1957, 61)¹⁾.

Tevens gelieve U Hoogedelgestreng aan te treffen een toelichtende nota bij de genoemde Overeenkomst.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst vooralsnog slechts gelden voor Nederland.

Aan de Gouverneurs van Suriname en de Nederlandse Antillen is verzocht, bovengenoemde stukken op 10 september 1957 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Ministers van Suriname en de Nederlandse Antillen zijn van de overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

Toelichtende nota

De Overeenkomst ter vermindering van dubbele belasting en ter voorkoming van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen van inkomsten, welke op 2 april 1957 te Ottawa voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en voor de Regering van Canada is ondertekend, vormt het resultaat van onderhandelingen, die zich hebben uitgestrekt over enkele jaren. In grote lijnen komt zij overeen met andere tot dusverre door het Koninkrijk gesloten overeenkomsten ter vermindering van dubbele belasting, zoals de verdragen met Zweden (*Trb.* 1952, 88) en met Finland (*Trb.* 1954, 160). Op enkele punten wijkt zij echter van het gebruikelijke type af.

De eerste twee artikelen van de overeenkomst bevatten bepalingen van algemene aard, waarin een aantal gebezigde begrippen nader is omschreven en waarin is aangegeven, welke belastingen onderwerp der overeenkomst uitmaken. In verband met de omstandigheid, dat Canada geen vermogensbelasting heft, is de overeenkomst niet van toepassing ten aanzien van belastingen van vermogen.

De getroffen regelingen kunnen in drie categorieën worden onderscheiden:

1. die, welke het vermijden van dubbele belasting betreffen (de artikelen III t/m XVIII);
2. die, welke ten doel hebben, door wederkerige uitwisseling van gegevens een juiste uitvoering van de overeenkomst te bevorderen en het ontgaan van belasting te voorkomen (de artikelen XIX en XX);
3. die, welke de gelijke behandeling op belastinggebied betreffen van wederzijdse onderdanen en van ondernemingen, welke door inwoners of lichamen van elk van beide Staten worden gedreven (artikel XXII).

²⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Ad 1. In de artikelen, welke betrekking hebben op het vermijden van dubbele belasting, is ten aanzien van de verschillende bestanddelen van het inkomen aangegeven, door welk van beide Staten deze mogen worden belast. Daarbij zijn in het algemeen de regelen gevolgd, welke in soortgelijke overeenkomsten gebruikelijk zijn.

Tot de belangrijkste bepalingen behoren die, welke betrekking hebben op de belastingheffing van dividenden, interesten en royalties (de artikelen VII, VIII en IX). Canada huldigt namelijk, ook ten aanzien van de opbrengst van roerend kapitaal, in sterke mate het oorsprongbeginsel. Naar Canadese opvattingen dienen inkomsten te worden belast in het land, waar zij zijn ontstaan, onverschillig of de genietter van die inkomsten al dan niet in dat land woont, resp. is gevestigd. Aan dit beginsel, dat sterk in de Canadese belastingwetgeving tot uiting komt, heeft Canada in de tot dusverre met andere Staten gesloten overeenkomsten ter vermijding van dubbele belasting vrijwel zonder uitzondering vastgehouden. Aan Nederlandse zijde stelt men zich ten aanzien van de opbrengsten van roerend kapitaal van oudsher op het standpunt, dat deze belast dienen te worden in het land, waar de genietter woont, resp. is gevestigd.

De beide partijen zijn het ten slotte eens geworden over het volgende compromis. Elk van beide Staten behoudt het recht om uitgaande dividenden, interesten en royalties aan een bronheffing van ten hoogste 15 pct. te onderwerpen. Echter zullen dividenden, welke worden betaald door een vennootschap, gevestigd in het ene land, aan een vennootschap, gevestigd in het andere land, in het eerstbedoelde land volledig zijn vrijgesteld van bronbelasting, indien de laatstbedoelde vennootschap ten minste 50 pct. van de stemgerechtigde aandelen van de eerstbedoelde vennootschap bezit. De beperking van de bronheffing tot 15 pct. kan, voor wat de dividenden en de interesten betreft, door elk van beide partijen eenzijdig worden opgezegd; voor royalties bestaat deze mogelijkheid echter niet.

Ad 2. De artikelen met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen bevatten de bepalingen, welke in overeenkomsten van deze soort gebruikelijk zijn. Ook in de onderhavige overeenkomst is vastgelegd, dat gegevens, welker bekendmaking enig nijverheids-, handels- of beroepsgeheim zou kunnen schenden, niet zullen worden verstrekt. In het bij de overeenkomst behorende protocol is overeengekomen, dat de Regering van het Koninkrijk geen inlichtingen betreffende derden zal verstrekken, welke zijn verkregen van banken of verzekeringsmaatschappijen.

Ad 3. De bepalingen betreffende gelijke behandeling van wederzijdse onderdanen en ondernemingen komen overeen met die, welke zijn opgenomen in verschillende andere overeenkomsten ter voorkoming van dubbele belasting, welke het Koninkrijk na de oorlog heeft gesloten.

Aangezien de overeenkomst niet alleen bepalingen ter vermijding van dubbele belasting bevat, doch tevens betrekking heeft op uitwisseling van gegevens, kan zij niet zonder meer ingevolge artikel 1 van de wet van 14 juni 1930 (*Stb.* 244) worden bekrachtigd, doch behoeft zij vooraf de goedkeuring van de Staten-Generaal.

De overeenkomst is voorshands slechts van toepassing op het in Europa gelegen grondgebied van het Koninkrijk. Krachtens artikel XXV kan zij bij notawisseling toepasselijk worden verklaard op enig deel van het Koninkrijk der Nederlanden buiten Europa.

De Minister van Financiën,

HOFSTRA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.

De Minister van Zaken Overzee a.i.,

C. STAF.